

Г - ж а О б р и е. Да, преди всичко това; благодаря на providението, че именно безъ жертва свърши тоя дуелъ. Ако бѣше ви убилъ, това нѣмаше да понеса; ако пъкъ вий го бѣхте убили, щеше да се създаде едно неприязнено настроение отъ страна на съотечественицитѣ му...

Г - н ъ О р б и е. (Злобно). Ако вий мислехте за моето положение и моята честъ, нѣмаше да ми устроите на тоя балъ единъ такъвъ скандаленъ сюрпризъ! . . . Ако можехъ да предполагамъ, че вие сте една такава екзалтирана натура, която тѣй безумно ще се отдаде на авантюри, никога нѣмаше да се ожения за васъ, колкото и да ви обичахъ.

Г - ж а О б р и е. Вмѣсто да ме обиждате, вие можете да ме напустнете. — Откажете се отъ мене. — Сега имате удобенъ случай. Всичката вина ще падне върху мене. Вий можете да бъдете уверенъ, че ще останете оправданъ предъ обществото.

Г - н ъ О б р и е. (Злобно смѣящъ се). Хмъ! Може би това именно да е било вашето скривено желание; късно е вече.

Г - ж а О б р и е. Да, късно е, — и азъ мисля тѣй. Затова, приятелски бихъ ви молила да ми подадете ръка и ми позволите да се завърна веднага въ отечеството ни. Като ме нѣма тукъ, всичко ще се забрави. А на васъ давамъ честна дума, че, следъ тая ви благородна постъпка, ще се помжча навеки да изтрия изъ душата си спомена за г. Октавъ Дежорджо.

Г - н ъ О б р и е. (Презъ жбъ). Добре, добре, само че заедно ще напуснемъ Римъ. Следъ това, невъзможно ми е да остана тукъ ни единъ часъ. Веднага подадохъ депеша до правителството ни, да бжда тутакси отзованъ.

(Разхожда се нервно изъ стаята съ ржцѣ въ джебовете на панталонитѣ си). Просто ужасно! . . .

(Пипа нервно челото си). Какво искахъ да кажа?..

Ахъ, да, щѣхъ да ви попитамъ нѣщо преди да заминемъ. Разчитамъ на откровеностъ. Заключнете ми се, че нищо нѣма да скриете.